

դաւանութեան պատկանողների համար առանձին դպրոցներ ունենալ: Եթօք ստորին կարդի դպրոցներում մեծ մասամբ այդ պահանջն ինքն ըստ ինքեան կատարուում է՝ կաթոլիկներն ու բողոքականներն առանձին առանձին դպրոցներ են յաճախում: Ենդեռը միջնակարդ և բարձրագոյն հաստատութիւնների մասին է, և որ նշանաւորն է այստեղ՝ շարժման պարագլուխները իրենց բոլոր ուշքը կենուրօնացը ել են վարժուհիներ պատրաստող կրթարանների վերայ: Կոցա ցանկութիւնն է այնպիսի հաստատութիւններ ունենալ, որ սոցանից ելած դաստիարակչուհիները ջերմեռանդ կաթոլիկ սերունդ պատրաստեն:

ԲՈՂՈՔԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ.

Գերմանիա.

ԳԵԼԻԹ. 30—յունուար 12 ին Բերլինի մեծագոյն դահլիճներից մէկում գերմանական կայսեր, կայսրուհու, նոցա շքախմբի պետական կանցլէրի, ուղիշ նախարարների և բարձրաստիճան ու գիտնական անձանց ներկայութեամբ պրոֆ. Ֆրիդրիխ Գելիչ, Ասորեստանի և Բարելոնի գրականութեան և պատմութեան ամենագլխուն ներկայացուցիչներից մէկը գտափառութիւն կարգաց «Բարելոն և Ս. Գիրք» (Babel und Bibel) վերնագրի ներքոյ, որ նոյն նիւթի մասին անցեալ տարի իւր կարդացածի շարունակութիւնը պէտք է լինէր և առանձին տպաւորութիւն է թողել թէ կայսեր և թէ միւս ունինդիրների վերայ: Գելիչ աշխատում է ապացուցանել, որ ո՞չ միայն Ծննդոց գրքի մի շարք պատմութիւններն ու յիշատակութիւնները, այլ և Մովսիսական օրէնքի բազմաթիւ կէտեր և գաղափարներ փոխ են առնուած Բարելոնից և գրեթէ Խորայէլի ամբողջ անցեալն իւր գրականութեամբ մի աղօտ արտացոլումն է միայն Բարելոնի ծաղկեալ քաղաքակրթութեան: Ժամանակակից հասարակութիւնը այսպիսի խնդիրների բոլորովին անձանօթ լինելով՝ կարծում է թէ նա նոր յայտնութիւններ է անում, մի ամբողջ մութ աշխարհ բաց անում մեր աչքի առաջ, և քանի որ մանաւանդ այդ համարձակ տեսութիւնները ամենաբարձր շրջանի մէջ են յայտնուած՝ ընականաբար հեռու մօտիկ շատերի մտքերը յուղել են և բաւական մեծ իրարանցում յառաջ բերել: Սակայն Գելիչի տեսութիւնների այն կէտերը, որոնք ճշմարտանման են, վաղուց յայտնի էին Հին կտակարանով և մօտոյ զբաղուսդներին, իսկ միւսները դեռ շատ ջար կիերցնեն: Զանազան կողմից անուանի

գիտնականներ շտապեցին հերքումներ գրել և ցոյց տալ նորա
ասածների թոյլ, խախուտ, ծայրահեղ կողմները: Ի միջի այլոց
արոֆ: Գունկէլ, որ Բարելոնեան զրոյցների և Հին կտակարանի
առընչութեան վերաբերեալ շատ լուրջ և գիտնական աշխարհի
կողմից արժանապէս գնահատուած ուսումնասիրութիւններ
ունի, Chr. Welt-ի մէջ մի գեղեցիկ յօդուածով պարզում է այս
խնդրի մի քանի կարեոր կէտերը: Իրեւ օրինակ նա վերցնում է
ջրհեղեղը և յառաջ է բերում նորա նկարագիրը բարելոնեան
բեեռագիր արձանագրութիւններից, որ թէ ամբողջի և թէ
մանրամասնութեանց մէջ ակներև նմանութիւններ ունի Ա.
Գըքի ծանօթ պատմութեան հետ: Անուբանալի է, որ երկու
պատմուածքները կապ ունին միմեանց հետ՝ անպատճառ պէտք
է մէկը միւսից ծագում առած լինի, և որովհետեւ բարելոնեան
արձանագրութիւնները շատ հին են, Բարելոնը իւր աշխար-
հագրական դիրքով շատ աւելի յարմար միջավայր է ներկա-
յացնում ջրհեղեղների համար են, կարող ենք ենթաղըել, թէ
հիմնական զրոյցն այդ երկըց է նորայէլացիների և ուրիշ ազ-
գերի մէջ անցել: Սակայն դորանով խնդիրը դեռ չի վերջանայ,
որչափ մէծ է երկու պատմուածքների արտաքին նմանութիւնը՝
նոյնչափ և քառապատիկ աւելի ներքին՝ տարբերութիւնը. իւր
ըովանդակած գաղափարների վսեմութեամբ, ըմբռնումների
նրբութեամբ, պատճառաբանութիւնների բարոյական արժէքով
Հին կտակարանի պատմութիւնն այնքան բարձր է Բարելոնեան
զրոյցից, որ նոցա մէջ համեմատութիւն դնելն անդամ մեղք է:
Եւ ի՞նչ է պատճառը, եթէ ո՛չ կրօնը, որ այդ պատմութիւնն-
ներին իմաստ և բովանդակութիւն է տալիս: Բարելացիք կարող
էին ծաղկած քաղաքակրթութիւն ունենալ, բայց նոցա կրօնա-
կան և բարոյական հասկացողութիւններն այն աստիճան ողոր-
մելի են, որ այդ կողմից ո՛չ միայն ամենափոքր ազգեցութիւն
խորայէլի վերայ ենթաղըել չենք կարող, այլ և ընդհակառակն
աւելի է պարզուում մեզ համար այն կրօնի գերընական մե-
ծութիւնը, որ, անկախ արտաքին պայմաններից՝ անհաւասա-
րելի բարձրութեան է հասնում մի փոքրիկ ժողովրդի մէջ և
ամենահասարակ նիւթերն անդամ մի խորհրդաւոր գաղափարով
ձուլում, կերպաւորում և որբացնում: Ահա այդտեղ է
Հին կտակարանի պատմուածքների խսկական արժէքը, որ Դե-
մքի նման քննադատներ և նկատի առնել չեն կամենում և որի
վերայ գարձնում են ընդդիմախօսներն այս խնդրով հետաքրքր-
ուողների ուշագրութիւնը:

—Գուցէ կլինին մեղանում դեռ այնպիսիները, որոնք կը իւն:

հրէաների և մահմեղականների մէջ քըիստոնէութիւն քարոզող պաստոր Յարէրին։ Նա ճանապարհորդել է մեր կողմէրում, բաւական ժամանակ եղել է Պարսկաստանում և յայտնի է կացուցել իրեն մանաւանդ մի անօքինակ սխրագործութեամբ, որ իւր ժամանակին բաւական աղմուկ հանեց։ — Մասիսի ստորոտում Գաշըռութուն դիւզի մօտ նա ժայռի վերայից կտրել էր տուել մի յայտնի սեպագիր արձանագրութիւն և դողունի Գերմանիա տանելով՝ վաճառել Բերլինի թանգարանին։ Այն ժամանակ գտնուեցան ուռու հրապարակախօսներ, որոնք ո. Էջմիածնի միաբանութեանն էին մեղադրում, թէ ինչու պահապան չէին կանգնեցրել ժայռի վերայ և թոյլ էին տուել դողութիւնը կատարելու։ Բանից երեսում է, որ այժմ քաջ պաստորի շահատակութիւնից իւր հայքենակիցներն ևս ապահով չեն։ գերմանական թերթերը զգուշացնում են նորա բարենպատակ ժողովարարութիւններից։

Ամերիկա.

Դուռի նոր մարդարէն, ոչի գործունէութիւնը նկարագրուած էր նախընթաց համարի «Այլ և այլք չի բաժնում, եղակի երեւոյթ չէ Ամերիկայում»։ Այդպէս կոչուած Սցիենտիստները, որոնք դէմ են բժշկականութեան և «հաւատով» բժշկութիւն են պահանջում՝ խիստ բազմաթիւ են և Միացեալ նահանգների մէջ ընդարձակ համայնքներ են կազմում։ Նոցա «մայր եկեղեցին» գտնուում է նոստոնում, որ կառուցուած է 1894 թ.-ին և մօտ կէս միլիոն ըուրելի է նստել։ Միայն վերջին տարին 81 նոր եկեղեցիներ և ընկերութիւններ են աւելացել։ Զիկագոյում, ուր ամէնից աւելի զօրեղ է այս շարժումը՝ երկու հարիւրից աւելի «բժշկող»ներ կան։ Մեծ թուով գործակալներ տեղից տեղ են շրջում և աշխատում հետեւզներ գտնել այս շարժման համար։ Հասարակութեան, մանաւանդ եկեղեցական գասի, զայրոյթն ևս ընականաբար աւելի ու աւելի է գրգռուում այդ Սցիենտիստներից դէմ և յարձակումներ անպակաս են։ Նոցա պարագլուխներից մէկը, Տիկին Էդգար՝ սահմանական եղաւ դատի դիմել, իւր վերայ բարդուած մեղադրանքները հերքելու նպատակով, բայց աննըսպաստ հետեւանք ունեցաւ իւր համար դատը, և նա խոհեմութիւն համարեց աշխարհի չորս կողմը սփոռուած «բժշկող»ներին աղդարարել, որ տարափոխիկ հիւանդութիւնների հետ այլ ևս գործ չունենան։ Նորա խօսքն իբրև պատգամ է ըսդունուում հետեւզների կողմից։ Ֆիւադելֆիոյ դատական վարչութիւնն ևս

մերժել է մի նոր համայնք կազմակերպելու խնդիրը, առարկելով
թէ Սցիենտիստները զուտ կրօնական խմբակցութիւն չեն, այլ
նիւթական շահախնդրութեամբ են դրազուում և ուրեմն պէտք
է ենթարկուին այդ նկատմամբ երկրի մէջ տիրող օրէնքներին:
— հակապէս նոցա առեւտրական ձեռնարկութիւններն այնչափ
յաջող և փայլուն չեն, ինչպէս արտաքուստ թուում են: Դուռըն
վերջերս մի յայտարարութիւն է ուզգել իւր «Սիսոնի» սրդիներին,
որից երևում է, թէ նա պէտք է դրամական մնջ տագնապել
մէջ լինի:

— Վերջին ժամանակներս Ամերիկայում մեծ ձգտում է
նկատուում ըոզգորական այլ և այլ հերձուածների մի ընդհանուր
եկեղեցական միութիւն հաստատելու: Նատերը գուշակում են,
որ ինչպէս նախորդ դարը բաժանման՝ այդպէս և ներկայ իւ-
դարը միութեան դար պէտք է լինի: Բնական է, որ աւելի մանր
բաժանումներն են ձգտում մեծ մարմինների հետ միանալու:
Վերջիններն անդադար յառաջադիմում են, նիւթական ընդար-
ձակ միջոցներ ունենալով՝ փառաւոր եկեղեցիներ են կառուցա-
նում մեծ քաղաքներում և հասարակական կեանքի վերայ ազ-
գեցութիւն ձեռք բերելով՝ աւելի շատ անդամներ են գրաւում:
մինչդեռ փոքր աղանդները հազիւ կարողանում են իրենց գոյու-
թիւնը պահպանել: Իրադ մօտենալուն մեծապէս նպաստել է վեր-
ջերս ընդհանրացած այն սովորութիւնը, որ մի եկեղեցական բա-
ժանմունքի գումարած ժողովներում մասնակցում են ուրիշ փոքր ր
դադարակից բաժանմունքների ներկայացուցիչներ, և այսպէս
կարծեքների փոխանակութիւն է տեղի ունենում, սովորում են
միմեանց հասկանալ և ժողովներից դուքս ևս հարկաւոր գէպ-
քերում հազորդակցութիւն պահպանել: Այժմ միացման մի նոր
քայլ արել են «Արքանական միացեալ եկեղեցւոյ» (United British
church) քսան և երկու աչքի ընկնող անդամներ, որոնք մի
յայտագիր ուզգելով իրենց եպիսկոպոսներին՝ առաջարկում են
գրական միջոցներ ձեռք առնել միութիւն գլուխ ըերելու և
մատնացոյց են անում այն եկեղեցական բաժանմունքները, որ
իրենց հետ միանալ կարող էին՝ մեծ օդուտներ սպասելով զու-
համար: Նման յայտարարութիւն եղել է նաև «Կումբերլանդի
Երիցական եկեղեցւոյ» կողմից: Թէպէտ կան նաև այնպիսիներ,
որ այս յայտարարութիւնները մասամբ վաղաժամ, մասամբ
անտեղի են համարում. բայց ընդհանրապէս առած նոցա հա-
լեղուով չեն խօսում, ինչպէս կիսուին 10—20 տարի առաջ:

նրօք այդ եկեղեցական բաժանումների մէջ դաւանութեան և գաղափարի տեսակէտից այնչափ քիչ խարութիւն կայ, որ բառական կլինի վերացնել անցեալում տեղի ունեցած հակառակութիւնները, և նոքա իրենք իրենց կմիանան: Կանագայում ևս նոյնպիսի շարժում նկատուում է և արդէն սկսել է դորձնական հետեւանքներ ունենալ: Թէ այսուղ, թէ Միացեալ նահանգներում շարժման զեկալարները Մեթոդիստներն են:

Պ Ե Յ Բ Ա Թ Ո Ռ Ո

Նոր Տարի.—**Մայր Աթոռի միաբանութիւնն այս անգամ** բաղդ ունեցաւ կրկին իւր հայրախնամ Դիտապետի շուրջը բոլորած ողջունելու կաղանդն ու նոր տարին: Վեհարանի գրսի ընդունելութեան դահլիճում տարուայ վերջին երեկոյեան սեղան էր սպատրաստած՝ մրգեղինով և քաղցրեղինով: Մոտ ժամը 7-ին, երբ բոլորեքեան խմբուած էին, բարեհաճեց ներս գտ նորին Վեհափառութիւնը և իւր ներկայութեամբ, իւր խիստ սիրալիք վերաբերմունքով, իւր զուարձաբանութիւններով համեմած իմաստուն և ազգուխրատներով մեծապէս նորառեց հանդիսաւոր ժամի խորհուրդն ըմբռնելու և ծշմարիտ հոգեւոր ուրախութիւն զգալու:

Վեհափառ Հայրապեալ, Միաբանութեան կենացն առաջարկելով՝ բացատրեց հանգամանօրէն, որ մարդիկ ապրում են մի գործ կատարելու, մի յիշատակ թողնելու համար: Իւրաքանչիւրն ունի կատարելու գործեր և չպէտք է սպասէ, որ ուրիշներն յիշեցնեն իւր պարտքը. այսպիսի միաբանութեան համար յատկապէս պարզ պէտք է լինի, որ համերաշխ գործունէութեամբ միայն կարելի է պարտքը հատուցանել: Նորին Վեհափառութիւնն իրը և օրինակ միաբանական սիրոյ և համերաշխութեան յիշեց, թէ տեսել է Երուսաղէմի մի լատինական վանքում պատի վերայ լատիներէն մեծ մեծ